ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ 2701

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
11
ΙΟΥΛΙΟΥ 1933

Ἀν. ἡλ., ὥρα 5 λ. 14. — Δύσ. 7 λ. 46
Εὐφημίας μεγ., Ὄλγας Ρωσσίδος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερ. μεγ. 31.0., ἐλαχ. 16.9. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.2.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ — 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ — Β' ΤΟΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΟΤΡΟΠΗΝ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ἐγράφομεν χθὲς ὅτι, μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑβδομάδος καὶ πλέον ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς Θεσσαλονίκης καιρὸς ἦτο νὰ σταματήσῃ ἡ ὀλεθρία τάσις τῆς καλλιεργείας μιᾶς ἐχθρότητος μεταξὺ τῶν προσφύγων ἀφ' ἑνὸς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἑβραίων τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης.

Ὁ κίνδυνος αὐτὸς καθίσταται ὁσημέραι μᾶλλον ἀπειλητικὸς τῆς ἡσυχίας τῆς χώρας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Ἐὰν εἰς τὴν ὀξύτητα τοῦ ἐπαναληπτικοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς Θεσσαλονίκης ἦτο σχεδὸν ἀναπότρεπτον νὰ δημιουργηθῇ μία ἀντίθεσις τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων πρὸς ἄλληλα, ὀφειλομένη εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι διῖσταντο, κατὰ τὴν μεγίστην μᾶζάν των ἀμφότερα ὡς πρὸς τὸ ἐκλογικὸν φρόνημά των, ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἐκπνεύσῃ τὴν ἐπιοῦσαν τῶν ἐκλογῶν. Καὶ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχεν ἐκπνεύσει, ἐὰν δὲν κατεβάλλοντο ἄθλιαι μικροκομματικαὶ προσπάθειαι διὰ νὰ συνεχισθῇ καὶ νὰ διευρυνθῇ. Διότι — πρέπει τοῦτο νὰ τονισθῇ — οἱ πρόσφυγες μόνοι των δὲν ἐξεδήλωσαν καμμίαν ἐχθρότητα ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, οὔτε οἱ δεύτεροι ἐναντίον τῶν πρώτων. Οἱ ὑποκινοῦντες καὶ ἐξάπτοντες τοὺς μὲν ἐναντίον τῶν δὲ εἶνε τὰ ὄργανα τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνεμετρήθησαν μὲ τόσην θιασότητα κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τῆς Θεσσαλονίκης. Ὅταν μία Ἰσραηλιτικὴ ἐφημερὶς τῆς πόλεως ἐκείνης ἐδημοσίευσε κάτι θιγον τοὺς πρόσφυγας, ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ μία ἀμεσωτάτη ἁρμοδία ἐνέργεια, διὰ νὰ μὴ δοθῇ λαθῆ πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ γεγονότος εἰς βάρος τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καὶ, ἀντιθέτως, θὰ ἦτο δυνατὸν ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος, μὲ κάποιαν εὐρυτέραν καὶ καθαρωτέραν ἀντίληψιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, νὰ μὴ παρωθῇ συστηματικῶς τὰς μάζας του ἐναντίον τοῦ ἑβραϊκοῦ στοιχείου, παριστῶν αὐτὸ ὡς ἐχθρὸν τῆς χώρας, χαρακτηρίζων αὐτὸ ὡς ὑπονομευτικὸν τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων, δυσφημῶν αὐτὸ ὡς τελείως ξένον καὶ ἀναφομοίωτον, διὰ περιγραφῶν ἀτελευτήτων, δι' εἰκόνων, διὰ γελοιογραφιῶν.

Ὅλα αὐτὰ ἔχουν συνέπειας εἰς τὸ τέλος, τὰς ὁποίας ἡ κυβέρνησις νομίζομεν ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ ἀγνοήσῃ. Μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων ὑπῆρξαν διαφοραὶ ἐμπορικῶν ἰδίως συμφερόντων, αἱ ὁποῖαι, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἶχον ἐκδηλώσεις θλιβεράς. Αἱ διαφοραί, ὅμως, αἱ ἀνεξέλιξαν ἀνάγκη νὰ ἐξομαλυνθοῦν ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἀγνοεῖ — οἱ ἡγέται της, τοὐλάχιστον, καὶ οἱ ψυχραιμότερον κρίνοντες, ἔξω τῶν ἐκλογικῶν δημοκοπιῶν, δὲν ἀγνοοῦν — ποίαν θὰ εἶχεν ὁλεθρίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων μία δημιουργία ἀντιεβραϊκοῦ ρεύματος εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν. Καὶ διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἦτο σήμερον ἀνάγκη μιᾶς δραστηριωτέρας κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως πρὸς κατευνασμὸν τῶν ὑπερεξημμένων πνευμάτων. Ὅ,τι συνέβη κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογὰς εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶνε καιρὸς νὰ λησμονηθῇ. Θὰ ἦτο αὐτόχρημα τραγικὸν ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ζήσωμεν τοῦ λοιποῦ μὲ τὴν ἀμοιβαίαν ὑποδαύλισιν τῶν παθῶν ποὺ ἐξῆφθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογικὰς ἡμέρας. Καὶ δὲν θὰ ἦτο ἴσως καθόλου περιττὴ ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως πρὸς αὐτοπρόσωπον ἐνέργειαν, ὁμοῦ μετὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, καὶ εἰς ἐνίσχυσιν αὐτῆς, διὰ τὸν κατευνασμὸν τῶν πνευμάτων.

Εἰς τὸ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν Διάγγελμά του ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπηγγέλθη τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην προέκυψε περίπτωσις εἰδικὴ πρὸς ἐπιτέλεσιν τούτου. Οἱ πρόσφυγες δὲν εἶνε πλέον οὐδενὸς ὡς εἰδικὴ κατηγορία Ἑλλήνων πολιτῶν. Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς ἐπιβάλλεται νὰ ἐκλείψῃ διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν τοῦ λοιποῦ εἰμὴ Ἕλληνες πολῖται ἴσοι κατὰ πάντα μεταξύ των, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως, καὶ ψυχικῶς ἡνωμένοι, ἀσχέτως πρὸς τὰς πολιτικὰς προτιμήσεις των. Ἀφ' ἑτέρου, ὅμως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὀρυχθῇ τάφρος βαθεῖα χωρισμοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας πολίτας. Ὁ Ἑλληνικὸς νόμος τοὺς παρέσχε τὴν ἰσοτιμίαν μὲ τοὺς ἄλλους πολίτας εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν νέων χωρῶν. Ἐὰν ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ τὸ γλωσσικὸν των ἰδίωμα τοὺς κάμνουν νὰ διαφέρουν τῶν ἄλλων ὁμοθρήσκων καὶ ὁμογλώσσων Ἑλλήνων πολιτῶν, ἡ διαφορὰ αὐτὴ εἶνε ἀπόρροια τῆς προγενεστέρας, κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν, ὑποστάσεώς των καὶ ἐξαρτᾶται, τόσον ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ Κράτος ἡ βαθμιαία ἐξάλειψίς της.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον νομίζομεν ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἀντιλαμβάνονται, εἶνε ἡ μείγιστη ζημία ἐκ τῆς προσπαθείας πρὸς συντήρησιν καὶ διεύρυνσιν μιᾶς ἀντιθέσεως, τῆς ὁποίας αἱ ἐκδηλώσεις θὰ ἠδύναντο νὰ δημιουργήσουν ἀξιοθρηνήτους ταραχὰς, δυσφημιστικὰς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀφ' ἑνὸς ὀρθὴν εἶνε νὰ μὴ ὀλιγωρήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλὰ νὰ πράξῃ ἐγκαίρως ὅ,τι ἐνδείκνυται διὰ τὴν ἀποτροπὴν τοῦ ἐπικρεμαμένου κινδύνου· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανά της δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ πράξουν ἐπίσης εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ καθῆκόν των, ἐκεῖ, ὅπου εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσουν.

Τὰ ἔργα τῆς διπλωματίας

Ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ καὶ τὰ «Ἀνατολικὰ» σύμφωνα

Ἡ θέσις τῆς Ρωσσίας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 Ἰουλίου. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἐπιστοποίησε κατὰ τὸν παγηγυρικώτερον τρόπον ὅτι ἡ χειροτέρα μέθοδος διὰ τὴν λύσιν ἑνὸς δυσκόλου προβλήματος εἶνε ἡ ἀπασχόλησις μὲ αὐτὸ ἑκατοντάδων ἀντιπροσώπων καὶ ἐμπειρογνωμόνων, ἦλθεν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ πολυμεροῦς συμφώνου μεταξὺ Σοβιέτ, Πολωνίας, Τουρκίας, Ρουμανίας, Ἀφγανιστάν, Περσίας, Ἐσθονίας καὶ Λεττονίας, διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι χωρὶς κανένα θόρυβον καὶ χωρὶς καμμίαν συγκέντρωσιν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν πολιτικαὶ συμφωνίαι γενικωτέρου χαρακτῆρος καὶ ὠφελιμότητος εὐρυτέρας ἀπὸ τὰς συνήθεις διπλωματικὰς πράξεις διὰ τὸν διακανονισμὸν ὡρισμένων διαφορῶν, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἡ καλὴ θέλησις καὶ τὸ ἀναγκαῖον πρακτικὸν πνεῦμα.

Κατὰ τὸ σύμφωνον τοῦτο, τὰ ὑπογράψαντα αὐτὸ κράτη ὑποχρεοῦνται εἰς τὰς ἀμοιβαίας των σχέσεις νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι, εἰς ἐνδεχομένην διεθνῆ ρῆξιν, «ἐπιτιθέμενον» θὰ χαρακτηρισθῇ τὸ κράτος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἐβάρυνε μία ἐκ τῶν πέντε περιπτώσεων τὰς ὁποίας καθωρίσεν, εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Γενεύης, ὁ κ. Ν. Πολίτης ὡς χαρακτηριστικὰς τῆς «ἐπιδρομῆς» ἑνὸς κράτους ἐναντίον ἄλλου.

Συγχρόνως μὲ τὸ ὡς ἄνω πολυμερὲς σύμφωνον, ὑπεγράφη καὶ δεύτερον μεταξὺ Ρωσσίας—Τουρκίας καὶ τῶν κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, τὸ ὁποῖον παραμένει ἀνοικτὸν πρὸς ὑπογραφὴν καὶ ἀπὸ ἄλλα δυνάμενα νὰ προσχωρήσουν εἰς αὐτὸ κράτη. Τὸ πρῶτον σύμφωνον ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τὰ ἔχοντα κοινὰ σύνορα, τὸ ἕνα πρὸς τὸ ἄλλο, κράτη τὰ ὁποῖα τὸ ὑπέγραψαν. Τὸ δεύτερον εἶνε ἐλεύθερον καὶ διὰ τὰ ἄλλα, πλὴν τῶν ὑπογραψάντων αὐτό, κράτη. Διὰ τὴν ὑπογραφὴν ἀμφοτέρων, ἐν τούτοις, ἔπαιξε σημαντικὸν ρόλον ἡ Γαλλικὴ διπλωματία, ὑποβοηθήσασα τὴν σύναψιν τῶν συμφώνων τούτων, ἡ πρωτοβουλία τῶν ὁποίων ἀνήκει μὲν εἰς τὰ Σοβιὲτ— ἀφοῦ τὰ Σοβιὲτ ἀποτελοῦν τὸ κέντρον καὶ τῶν δύο συμφώνων— ἀλλὰ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ὑπεγράφοντο καθόλου, ἰδίᾳ δὲ τὸ δεύτερον, ἂν ἡ Γαλλία δὲν ἐξῴδει εἰς τοῦτο τὴν δορυφόρον της Μικρὰν Ἀντάντ. Ἡ ἀνάμιξις αὐτὴ τῆς γαλλικῆς διπλωματίας ἐξηγεῖ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δεικνύει διὰ τὰ σύμφωνα ταῦτα ὁ Γαλλικὸς τύπος, σχολιάζων τὰ πλεονεκτήματα τῶν διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἀλλά, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ὑπαγορεύεται κυρίως ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ τῶν ἐν λόγῳ συμφώνων διευκολυνίζεται ὁ ὅρος τοῦ «ἐπιτιθεμένου κράτους» συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς Γαλλίας. Τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ μίαν, ἔστω καὶ θεωρητικὴν ἁπλῶς, νίκην τῆς γαλλικῆς διπλωματίας ἡ ὁποία λυσσωδῶς ἠγωνίσθη εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὰς ἀναγκαίας «κυρώσεις» ἐναντίον τοῦ ἐπιτιθεμένου κράτους, ἀλλὰ προσέκοψε πάντοτε εἰς τὸ ἀκαθόριστον τοῦ ὅρου: ποῖος εἶνε ὁ «ἐπιτιθέμενος». Εἰς τὴν Γενεύην ὁ κ. Πολίτης —ὄργανον, ὡς πάντοτε, τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς— διετύπωσε τέλος, μετὰ πολλὰς σχετικὰς συζητήσεις, τὸν ὅρον αὐτόν, συμφώνως πρὸς τὰς γαλλικάς, φυσικά, ἀπόψεις καὶ ἐπέτυχε νὰ γίνῃ δεκτὸς ἀπὸ διαφόρους ἀντιπροσωπείας. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ὑπογραφέντα ἤδη δύο σύμφωνα στηρίζονται εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ κ. Πολίτη ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ «ἐπιτιθεμένου» κράτους παρέχει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν γαλλικὸν Τύπον νὰ ἐξάρῃ τὴν ἐπιτυχίαν ἐκείνην τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς.

Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλος, σημαντικώτερος, λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλία ἀποδίδει τόσην σημασίαν εἰς τὰ ὑπογραφέντα σύμφωνα. Καὶ ὁ λόγος εἶνε ὅτι τὰ σύμφωνα ταῦτα θεωροῦνται ὡς ἀντίρροπα τοῦ πρό τινος μονογραφηθέντος τετραμεροῦς συμφώνου Ἀγγλίας — Γαλλίας — Γερμανίας—Ἰταλίας, ἐμπνεύσει καὶ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Μουσσολίνι. Ἐγράφη ἤδη ὅτι τὰ δύο νέα σύμφωνα ἀποτελοῦν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὴν Δύσιν, —δεδομένου ὅτι τὸ τετραμερὲς εἶνε σύμφωνον τῆς Δύσεως— ἢ τὴν ἀπάντησιν τῶν μικρῶν Δυνάμεων πρὸς τὰς μεγάλας. Ἀλλ' οἱ Γάλλοι δὲν θέλουν νὰ ἐμφανίσουν, δι' εὐνοήτους λόγους, τὴν πολιτικήν των ὡς ἐφαρμόζουσαν τὸ ρητὸν «μιὰ στὸ καρφὶ καὶ μιὰ στὸ πέταλο». Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἀντιρρήσεις διὰ τὸ τετραμερὲς σύμφωνον τῶν τεσσάρων μεγάλων δυτικῶν Δυνάμεων, δὲν θέλουν ν' ἀφῆσουν νὰ πιστευθῇ ὅτι ἐφρόντισαν προκαταβολικῶς νὰ θέσουν ἀπέναντι αὐτοῦ τὰ δύο τελευταίως ὑπογραφέντα «ἀνατολικά». Αὐτά, ὅμως, εἶνε τὰ προσχήματα. Ἡ οὐσία εἶνε ἄλλη: ὅτι ἡ Γαλλία, ὅσον ὑπούλως ἀντέδρασε κατὰ τοῦ τετραμεροῦς συμφώνου —τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου κατήντησε πράγματι ἀγνώριστον, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀρχικὸν του σχέδιον, κατόπιν τῶν γαλλικῶν τροποποιήσεων— τόσον εὐχαρίστως ἐβοήθησεν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν δύο ἀνατολικῶν συμφώνων, ὄχι μόνον διότι εἰς αὐτὰ περιελήφθη ὁ ὅρος τοῦ «ἐπιτιθεμένου» κράτους, ὅπως τὸν ἤθελε τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ σύμφωνα αὐτά, ὡς προελέχθη, παρουσιάζονται γενικώτερον ὡς ἀντίρροπα τοῦ τετραμεροῦς.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μᾶλλον περιωρισμένης, ἡ Γαλλία ἔχει λόγους νὰ εἶνε ἱκανοποιημένη ἐκ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνατολικῶν συμφώνων, τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν τὴν σύναψιν τοῦ Γαλλοσοβιετικοῦ, ὡς συνέχεια αὐτοῦ. Διότι, εἰδικώτερον, διὰ τῶν δύο τούτων συμφώνων ἐξασφαλίζονται: 1) Αἱ σχέσεις τῆς συμμάχου της Πολωνίας μὲ τὴν Ρωσσίαν. Ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν αἱ σχέσεις αὐταὶ ἔχουν παύσει πλέον νὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐκείνην δυσπιστίαν ποὺ τόσον ἀνησύχει τὴν Γαλλίαν, διὰ τὴν τύχην τῆς συμμάχου της. Κατὰ τὰ δύο ὅμως τελευταῖα ἔτη, αἱ ρωσσοπολωνικαὶ σχέσεις ἐβελτιώθησαν αἰσθητότατα. Ὑπεγράφη, ἐν πρώτοις, τὸ σύμφωνον Λιτβίνωφ, περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ τὸ σύμφωνον περὶ συμφιλιώσεως. Ἔτι πλέον, ἡ Πολωνία, κινουμένη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἐπροθυμοποιήθη νὰ μεσολαβήσῃ καὶ διὰ τὴν συμφιλίωσιν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας. 2) Αἱ σχέσεις, ἀκριβῶς, Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας ἔχουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Γαλλίαν. Αἱ σχέσεις αὐταὶ εἶχαν πάντοτε μίαν αἰχμὴν —τὸ ζήτημα τῆς Βεσσαραβίας, τὴν κατάκτησιν τῆς ὁποίας ἀπὸ μέρους τῆς Ρουμανίας οὐδέποτε ἀνεγνώρισαν τὰ Σοβιέτ. Εἰς τὴν αἰχμὴν ἐκείνην εἶχαν ἀνέκαθεν προσκόψει αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ρωσσορουμανικῶν σχέσεων. Ἐπροτάθη μέν, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, καὶ συνεζητήθη ἡ σύναψις συμφώνου μεταξὺ Ρωσσίας—Ρουμανίας, χωρὶς ν' ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ τὸ ζήτημα τῆς Βεσσαραβίας, ἀλλ' ἐκρίθη ὅτι τοῦτο δὲν θ' ἀπετέλει ἐξασφάλισιν ἐπαρκῆ διὰ τὴν Ρουμανίαν. Ὁ σημερινὸς μάλιστα ἀντιπρόσωπος τῆς Ρουμανίας εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου κ. Τιτουλέσκο, ὑπουργὸς τότε τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀντέδρασε κρατερῶς κατὰ τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων μὲ τὴν Ρωσσίαν, εἰς τὰς ὁποίας διέβλεπε παγίδα διὰ τὴν χώραν του. Καὶ ἐλέχθη μὲν τότε ὅτι ὁ κ. Τιτουλέσκο ἐκινήθη ἐκ λόγων καθαρῶς προσωπικῶν, διότι αἱ διαπραγματεύσεις ἐκεῖναι εἶχαν διεξαχθῆ παρ' ἄλλων καὶ ὄχι παρ' αὐτοῦ, θέλοντος νὰ ἐμφανίζεται πάντοτε ὡς ὁ κύριος μοχλὸς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ρουμανίας. Ἀλλά, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ἀποτέλεσμα παραμένει τὸ ἴδιον. Τὸ ρωσσορουμανικὸν σύμφωνον, διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον, δὲν συνήφθη. Καὶ δὲν ὑπῆρξε, φυσικά, ἄλλη ὀδὸς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Ρουμανίας ἀπὸ τοῦ σοβιετικοῦ κινδύνου, εἰς δεδομένην στιγμήν, παρὰ μόνον ἂν περιελαμβάνετο καὶ αὐτὴ εἰς ἕνα γενικώτερον σύμφωνον ὑπογραφόμενον ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν. Τοῦτο δὲ καὶ ἔγινε τώρα. Οὕτως ἡ Ρουμανία δὲν θὰ ἔχῃ ἐφεξῆς νὰ φοβῆται ἐπίθεσιν ἀπὸ μέρους τῶν κραταιῶν γειτόνων της, τῶν Σοβιέτ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ Γαλλία ἐξησφάλισεν ἀμφότερας τὰς πρὸς ἀνατολὰς δορυφόρους της, τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Πολωνίαν, ἀπὸ τοῦ σοβιετικοῦ κινδύνου ὁ ὁποῖος ἀπετέλει πάντοτε τὸν ἐφιάλτην τῶν γαλλικῶν σχεδίων ἡγεμονίας ἐπὶ τῆς Εὐρώπης. Τὸν κίνδυνον αὐτὸν ἐφρόντιζε νὰ ὑπερβάλῃ ἀνέκαθεν ἡ γαλλικὴ διπλωματία, διότι τοῦτο τὴν συνέφερεν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, τὰ Σοβιὲτ δὲν εἶνε καθόλου φιλοπόλεμα, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον. Καὶ τοῦτο τὸ ἀπέδειξαν ἐπανειλημμένως, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸν περυσινὸν πόλεμον τῆς Μαντζουρίας. Ἐκεῖ παρείχετο μία εὐκαιρία πράγματι μοναδικὴ διὰ τὴν διεκδίκησιν ἐδαφικῶν ἀξιώσεων, ἂν εἶχαν τοιαύτας τὰ Σοβιέτ, ἀκόμη δὲ καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἄλλου εἴδους ὠφελημάτων, ἢ ἔστω καὶ μόνον διὰ τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς παλαιᾶς ἐχθρᾶς τῆς Ρωσσίας —τῆς Ἰαπωνίας. Ἐν τούτοις, ἀκριβῶς τότε τὰ Σοβιὲτ ἀπέδειξαν ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶχαν κατακτητικὰς βλέψεις εἰς τὴν Ἀπω Ἀνατολὴν, ἀλλ' οὔτε κἂν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διατήρησιν τῶν λεγομένων ἀνατολικῶν Κινεζικῶν σιδηροδρόμων, ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὁποίων ἡ Ρωσσία εἶχε παλαιόθεν κεκτημένα δικαιώματα.

Ἀπέδειξε δέ, καὶ προηγουμένως ἀλλ' ἰδίᾳ τώρα, μὲ τὰ δύο περὶ ὧν ὁ λόγος σύμφωνα, ὅτι δὲν ἔχει βλέψεις ἐπιθετικὰς πρὸς δυσμάς. Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν της, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὀφείλεται ἡ ὑπογραφὴ τῶν συμφώνων τούτων. Ἡ γαλλικὴ διπλωματία ἁπλῶς ὑπεβοήθησε τὴν ρωσσικὴν πολιτικὴν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Εὐρέθησαν, παρὰ ταῦτα, Γάλλοι ἐθνικισταὶ δημοσιολόγοι οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν τὰς ρωσσικὰς αὐτὰς φιλειρηνικὰς ἐκδηλώσεις εἰς τοὺς φόβους τῶν Ρώσσων ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας. Ἡ Ρωσσία φοβεῖται τὴν γερμανικὴν τάσιν ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως πρὸς ἀνατολάς. Καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν ἑαυτῆς ἀπὸ τοῦ γερμανικοῦ κινδύνου ἔσπευσε νὰ ὑπογράψῃ τὰ πολυμερῆ ταῦτα σύμφωνα μετὰ τῶν γειτόνων της ὥστε νὰ εἶνε βεβαία ἐκ τῆς πλευρᾶς ταύτης. Ἀνεξαρτήτως, ὅμως, τῶν λόγων ποὺ ἐκίνησαν τὰ Σοβιὲτ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν δύο ἀνατολικῶν συμφώνων, γεγονὸς εἶνε ὅτι τὰ σύμφωνα ταῦτα ἐξυπηρετοῦν κάλλιστα τὴν γαλλικὴν πολιτικήν, ὡς ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω. Καὶ δι' αὐτὸ ἐχαιρετίσθησαν καὶ σχολιάζονται τόσον εὐμενῶς παρ' ὅλου τοῦ γαλλικοῦ Τύπου.

Οἱ θησαυροὶ τῆς Αἰγύπτου

Μία γόησσα Βασίλισσα

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Λούβρου

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίφημον κεφαλὴν, τὴν γνωστὴν μὲ τὸ ὄνομα κεφαλὴ τοῦ Λαμπόρντ, ἡ ὁποία εἶνε παρμένη ἀπὸ τὴν μετόπην τοῦ Παρθενῶνος, τὸ Λοῦβρον ἐξέθεσε τελευταίως καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔργα αἰγυπτιακῆς τέχνης, προκαλέσαντα ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἱστορικῶν, τῶν ἀρχαιολόγων καὶ τῶν αἰσθητικῶν. Μεταξὺ τούτων ἰδιαιτέραν ποοε-

Ἡ προτομὴ τῆς Βασιλίσσης Νεφερτιτῆς

κάλεσεν ἐντύπωσιν μία μικρὴ κεφαλὴ, σκαλισμένη ἐπάνω σὲ ξύλο, διὰ τὴν πονεμένην καὶ φιλήδονον συνάμα ἔκφρασίν της. Ὁ ἄγνωστος καλλιτέχνης ἀπέδωκε τὴν εἰκόνα μιᾶς μαραμένης γυναίκας, ποὺ ἐνθυμίζει ἐκστασιαζομένην ἁγίαν. Ἀλλ' εἶνε πράγματι ἡ κεφαλὴ μιᾶς γυναικός; Εἰς τὸ περίεργον αὐτὸ πρόσωπον συγχέονται τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὡραίας βασιλίσσης Νεφερτιτῆς μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ συζύγου της Ἀμενχοτὲπ Δ' τῆς δεκάτης ὀγδόης δυναστείας, τοῦ αἱρετικοῦ Φαραώ.

Τὴν αἵρεσιν τὴν ὑπεστήριξαν πολλοὶ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου ἀλλ' ὁ Ἀμενχοτὲπ Δ' ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ θεμελιωτὴς μιᾶς νέας λατρείας. Μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν ἐπιδρομέων Ὑξὲς, ἡ δεκάτη ὀγδόη δυναστεία, μεταξὺ Ἀχμὲς Α΄ καὶ Ἀμενχοτὲπ Γ΄, δὲν ἐστερέωσεν ἁπλῶς τὴν δύναμίν της ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ' ἐπεξέτεινε τὴν ἐπιρροήν της καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἀσίας. Διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι βασιλεῖς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν νέων ὑποτελῶν των, ἤρχισαν νὰ νυμφεύωνται τὰς θυγατέρας τῶν τελευταίων. Μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων τοῦ Λούβρου, ὑπάρχει καὶ μία ὑπέροχος γυναικεία κεφαλὴ, ποὺ φέρει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς Τίῖ, τῆς κόρης τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας Ἰούγα, ἡ ὁποία ἔγινεν ἡ ὑψηλὴ βασιλικὴ σύζυγος τοῦ Ἀμενχοτὲπ τοῦ Γ΄ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ ἀναμορφωτοῦ Ἀμενχοτὲπ Δ΄.

Ἐπίσης οἱ ἱερεῖς τοῦ Διὸς Ἄμμωνος, τοῦ κυριάρχου θεοῦ, εἶχαν καταστῇ ἰσχυροί. Ἐβασίλευαν εἰς τὰς Θῆβας, τὴν θείαν καὶ βασιλικὴν ἐν ταυτῷ πρωτεύουσαν καὶ ἰσχυρίζοντο ὅτι ἐκυβέρνων καὶ αὐτοὺς τοὺς Φαραώ. Τότε ὁ Ἀμενχοτὲπ ἢ Ἀμένωθις Δ' διέκοψε τὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις του, ἠρνήθη τὰς Θῆβας, ἠρνήθη καὶ αὐτὸν τὸν Ἄμωνα καὶ ἀνεκήρυξε κυριάρχου θεὸν τὸν Ἀτὼν, τὸν ἡλιακὸν δίσκον, τοῦ ὁποίου αἱ ἀμέτρητοι ἀκτῖνες, ἀπολήγουσαι εἰς χεῖρας, ἐμοίραζαν ἄπειρα δῶρα. Ἀκολούθως ἔκτισε μίαν νέαν πρωτεύουσαν, μεταξὺ Θηβῶν καὶ Μέμφιδος, τὸ Ἰχουτατὼν (ὁρίζοντα τοῦ Ἀτὼν), πόλιν γνωστὴν σήμερον μὲ τὸ ὄνομα Τὲλ-ἐλ-Ἀμάρνα. Αἱ γενόμεναι εἰς τὴν τελευταίαν αὐ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο κρίνος» του καμηλέρη.
ΑΛΗΚΗΣ. «Η κυρία του Μαξιμούλη».
ΑΠΟΛΛΩΝ «Μακαρωνάς» - «Ανωμάλοι».
ΑΤΤΙΚΟΝ.
ΕΔΕΝ. Σ.Σ. Λινάβη.
ΖΙΖΙΖΕ. Ο Η κοκκινή μα τους μενεξέδες.
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΝ. «Ο λαγός» Δ.Βόγλη.
ΛΥΡΑ. Ο Δαμόνια του Τσόρου.
ΑΛΟΤ. «Ο πειρασμός».
ΑΙΥΣ. «Κωστάκης γυναίκες».
ΜΑΡΙΝΑΣ. Την Τετάρτη «Λγυφόρτωση».
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. Σ.Σ. Χάρ. Και Ἰάφετ.
ΠΤΡΟΛΙΣ. Η Πανδρεμένη.
ΣΑΜΑΡΤΖΗ. «Φρενιά πράμμα».

Πυτιμοχαγόρφρα

ΑΘΗΝΑΙ ΚΟΠ. Ο Λιλιανός.
ΑΙΓΗ. «Κυτρωτίδα».
ΑΛΑΣΚΑ. Σ.Σ. «Μ' ομίζουν δυο κορίτσι».
ΑΥΡΑ. Σ.Σ ὁνόματι τοῦ κόρου.
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Γλυκιά μου Λιζέτα».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Πίκρα τη γυναίκα μου».
ΔΑΝΑΗ. «Μια φορά κι μια φορά».
ΕΛΛΑΣ. «Ξανστός».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Η τάξις νά Παρασέλκονα».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ξελοθόρος ψυχής».
ΚΑΛΙΠΣΟ. «Κυπριωτόπουλο».
ΚΥΣΤΑΛ. «Ξένος Κοιλάδα».
ΛΥΚΕΙΟΝ. «Ο Ξένος Κοιλάδα».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ο Σκλαβοπαζάρος».
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ. «Ο Μπαρμπα-Κωστάκης».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ο φράντς εἶνε γυναίκα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὑμνοῦ γυναίκα».
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ. «Ὑμνοῦ γυναίκα».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Ὁ Ἀνθρωπος ἐκείνος».
ΡΟΔΙΝΑΙ. «Ὑπόκωφος ἐκστασιασμός».
ΣΠΟΡΑ. «Γυναῖκα ἀπ' τὸ γυναικωνίτη».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Γλυκιά ταξίδι».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΟΡΥΦΟΝ (372 μ.) 10 μ.μ. Τραγουδάκια μπουζουκιού. 10.15 μ.μ. Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ. Ἀρμενικὰ κομμάτια. Ἀρμενικὴ ὀρχήστρα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.) 7.35 μ.μ. Ἐλληνικὴ μουσικὴ. 9 μ.μ. Ἐκπομπὴ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα: Ὀλίγη μουσικὴ. Ἀνάγνωσις. Ἀναλυτικὴ βιβλιογραφία. Ἀναγνώσεις. Ἀναλυτικὴ βιβλιογραφία. Ἀναγνώσεις. Σ.Σ. Ἀναγνώσεις. Ἀναλυτικὴ βιβλιογραφία. Ἀναγνώσεις. Σ.Σ. Ἀναγνώσεις. Ἀναλυτικὴ βιβλιογραφία. Ἀναγνώσεις. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΕΛΕΡΗΣΗΝ (1571 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Ρωσικὰ δημοτικὰ. 10 μ.μ. Ἀναγνώσεις. 10.45 μ.μ. Ἑθνικὴ ὑμνῳδία. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΟΝ (1122 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.45 μ.μ. Ἑθνικὴ ὑμνῳδία. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.) 9.10 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΡΕΣΛΑΥΑΙ (325 μ.) 6.25 μ.μ. Ρωσικὴ ὀρχήστρα. Ἐπίσης ὀρχήστρα ἐλαφρὰ μουσικὴ. 10 μ.μ. Χωνευτὰ τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας. Ἀρμενικὴ ὀρχήστρα. Ἀρμενικὴ μουσικὴ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΡΟΥΞΕΛΛΑΙ (508 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.40 μ.μ. Λαϊκὴ μουσική. 10 μ.μ. Χωνευτὰ τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας. Ἀρμενικὴ ὀρχήστρα. Ἀρμενικὴ μουσικὴ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΡΟΥΝΣΒΙΚΟΝ (385 μ.) 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.40 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.15 μ.μ. Χορός.

ΒΟΝΑΛΙΟΝ (Τσικάγο, 335 μ.) 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Χορός. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΒΡΑΓΑ (488 μ.) 7.30 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.15 μ.μ. Χορός.

ΔΗΜΗ—ΝΕΛΟΛΙΣ (441—318 μ.) 5.45 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 6 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.30 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.) 8.20 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.40 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.15 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΔΑΠΗΣΤΗ (Κοσσοῦθ, 550 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Χορός.

ΒΙΕΝΝΗ (Κοσσοῦθ, 517 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Χορός.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.) 7.35 μ.μ. Ἐλληνικὴ μουσικὴ. 9 μ.μ. Ἐκπομπὴ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα: Ὀλίγη μουσικὴ. Ἀνάγνωσις. Ἀναλυτικὴ βιβλιογραφία. Ἀναγνώσεις. Ἀναλυτικὴ βιβλιογραφία. Ἀναγνώσεις. Σ.Σ. Ἀναγνώσεις. Ἀναλυτικὴ βιβλιογραφία. Ἀναγνώσεις. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΕΛΕΡΗΣΗΝ (1571 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Ρωσικὰ δημοτικὰ. 10 μ.μ. Ἀναγνώσεις. 10.45 μ.μ. Ἑθνικὴ ὑμνῳδία. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΟΝ (1122 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.45 μ.μ. Ἑθνικὴ ὑμνῳδία. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.) 9.10 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΡΕΣΛΑΥΑΙ (325 μ.) 6.25 μ.μ. Ρωσικὴ ὀρχήστρα. Ἐπίσης ὀρχήστρα ἐλαφρὰ μουσικὴ. 10 μ.μ. Χωνευτὰ τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας. Ἀρμενικὴ ὀρχήστρα. Ἀρμενικὴ μουσικὴ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΡΟΥΞΕΛΛΑΙ (508 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.40 μ.μ. Λαϊκὴ μουσική. 10 μ.μ. Χωνευτὰ τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας. Ἀρμενικὴ ὀρχήστρα. Ἀρμενικὴ μουσικὴ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΡΟΥΝΣΒΙΚΟΝ (385 μ.) 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.40 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.15 μ.μ. Χορός.

ΒΟΝΑΛΙΟΝ (Τσικάγο, 335 μ.) 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Χορός. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΒΡΑΓΑ (488 μ.) 7.30 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.15 μ.μ. Χορός.

ΔΗΜΗ—ΝΕΛΟΛΙΣ (441—318 μ.) 5.45 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 6 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.30 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.) 8.20 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.40 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10.15 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΔΑΠΗΣΤΗ (Κοσσοῦθ, 550 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Χορός.

ΒΙΕΝΝΗ (Κοσσοῦθ, 517 μ.) 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἐπίσης μουσικὴ χορῶν. 10.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Χορός.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Ὑποπτοι δρόμοι

Μωρίς Ντεκομπρά

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ κυρία Κερσόκ ἔκανε μιὰ ἐρώτησι τὸ πρωινὸ τῆς πρὸς τὸν ὁ-βρηγὸ τοῦ Ὀπελλέτου, μὲ τὸ χέρι ἀνοιγμένο σὰν σπαθὶ στὸ γείδι καὶ στὸ μέτωπο. Ἤταν πραγματικὰ ὀμορφοπαιδοῦ μέ· ἀπὸ κεφαλὴ μέλλιπη εὐγενέλμπτου τοῦ καὶ μὲ τὶς δεμάτιες κόμαι κατοπτρίλες τὸ μυστικὸ μὲ μπορτοτόρχ χρυσοκόκκινα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἤτανε θεία ὅπως φρ. Ἀντίνεα, ἀπὸ φε τὸ ἔχουν μηδὲν στὰ ἐβίμα τοῦ ρωμαϊκοῦ τὸ μαῦρα τοῦ μάτια μὲ τὰ μακρεὰ βλέφαρα, σὰν κύτταρο ἀνάπτυξη τὸ ἀνάστημα, γεμάτη ἀνάλογα, καὶ τὸ σῆμα τοῦ ἔλεγχε πὰς ἤταν ἑτοιμος νὰ δέχῃ τὴ σπὰ ἀκατανόμαστος πρωτάλεια.

— Κυρία... Κύριοι... Ὁ θυρωρὸς μοῦ εἶπε...

— Ἐσύ ἐσύ, ὁ Μπὲν Ρομί.

— Μάλιστα, Κύριε... Μπὲν Ρομί...

Παρασυρμοφρημένος ἀπὸ τὴν Ἀγγλίδα Ἀντιστράτηγο, ὁ καιρὸς εἶπε δύσκολο... Ὀδηγῶ φῶς ἀφοῦ ἔρχεστε.

Ἡ Πολυνέζα τὸν δίδεκαμε:

οἱ Ἔγγλεζοι... ἐπαρσαμωφόρησαν

— Ὁ Λεβαντίνος πῆρε μίαν ἐκφρόμι μυστικὴν ἀπὸ τὸ κὶ ἐκ τοῦ θελε νὰ καλαϊκέρῃ τὴν κυρία Ἐκρεμπρέκ, ἀμφίβολο.

— Δὲν προσφέρεσαι ὑπηρεσίες κὶς τὸν στρατὸν τῆς ἐκστρατείας τοῦ 1918... Σ' ἐκεῖνο... Στὴν Παλαιστίνη...

Ἡ κυρία Κερσόκ ἔβγαλε ἀγόγγεστα αὐτὰ, Μπὲν Ρομί. Μ' ἐνδιαφέρει.

— Μάλιστα, Κυρία...

— Μὲ μετρόφρενα πρόσφεσε;

— Μόνον ἐὰν τὰ θὰ κανόνεστε... Εἶνε ἐπιτακτικὰ!

Ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι τὴν μεγάλη ἐκείνη ἐκείνη, ἡ κυρία Κερσόκ ἔπεσε ἀπὸ τὴν ἀνάγκη

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΙΣΕΩΣ Ἢ ΜΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀθην. Πρακτ.) — Τὸ προεδρεῖον τῆς παγκοσμίου Διασκέψεως συνῆλθε σήμερον τὴν πρωΐαν ὅπως ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς συνεχίσεως ἢ μὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προγράμματος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον θὰ συνταχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τῶν διατυπουμένων εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐξ ἄλλου τῆς νομισματικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συνῆλθεν ὀλίγον πρὸ τῆς συνεδριάσεως τοῦ προεδρείου, πλὴν τῶν κ.κ. Ἔλλιοτ, Πίτμαν, Μπονὲ καὶ Γιοὺγκ, ὡμίλησε καὶ ὁ σὲρ Ὄττο Νιμάγιερ ἐκ μέρους τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης Πληρωμῶν.

Ὁ κ. Νιμάγιερ ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τοῦ χρυσοῦ κανόνος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρωϊνῆς συνεδριάσεως τοῦ προεδρείου τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως παρετηρήθη ποιά τις χαλάρωσις τῆς ἐκατέρωθεν ἀδιαλλαξίας μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρῶν αἵτινες δὲν ἀπέστησαν τοῦ χρυσοῦ κανόνος καὶ ἐκείνων αἵτινες ἀπέστησαν αὐτοῦ. Θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι θὰ ἐπέλθῃ συμβιβασμός τις μεταξὺ τῶν ἐκατέρωθεν ἀπόψεων, εἰς τρόπον ὥστε τὰ λεπτὰ νομισματικὰ ζητήματα ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ προκαλέσουν διάστασιν νὰ παραπεμφθοῦν εἰς νέαν σύνοδον τῆς Διασκέψεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀθην. Πρακτ.) — Τὸ προεδρεῖον τῆς Διασκέψεως ἐξακολουθεῖ εἰσέτι νὰ ἐξετάζῃ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως. Κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν ἐνεκρίθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν δύο ὑποεπιτροπῶν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διασκέψεως, αἵτινες, ὡς γνωστόν, ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ζητήματα τοῦ ἐμμέσου προστατευτισμοῦ καὶ τοῦ ἐναρμονισμοῦ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως. Ἀμφότεραι αἱ ὑποεπιτροπαὶ κηρύσσονται ἐν τῇ ἐκθέσει των ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως. Ἐπίσης τὸ προεδρεῖον συνεφώνησεν ὅπως αἱ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν δύο ἄλλων ὑποεπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων καὶ αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐπιχορηγήσεων τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς συνέλθουν καὶ ὑποβάλουν τὰς ἐκθέσεις των ἐπὶ τῶν ἀπόψεων αἵτινες ἐξετέθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν των. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται τῶν δύο ὑποεπιτροπῶν εἶνε ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐκθέσεων, καλούμεναι «ἐπιτροπαὶ διατυπώσεως».

Εἰς τὸ νομισματικὸν πρόβλημα τὸ προεδρεῖον ἐξήτασε τὴν ἔκθεσιν τῆς ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀμέσων μέτρων διὰ τὴν σταθεροποίησιν τῶν διαφόρων νομισμάτων, ἥτις συνῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν μονίμων μέτρων ὑποεπιτροπὴ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως ἀνέφερε ὅτι κατήρτισε τέσσαρας προτάσεις τὰς ὁποίας θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἀργύρου θὰ συντάξῃ τὴν ἔκθεσίν της ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Κατόπιν ἀνταλλαγῆς γνωμῶν τὸ προεδρεῖον ἀπετάθη εἰς τὴν νομισματικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν νὰ καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς διατυπώσεως. ἥτις νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν τεσσάρων προτάσεων, ἥτις καὶ θὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) συνεδρίασιν τοῦ προεδρείου.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθεν εἰς σύσκεψιν τὸ ἀπόγευμα. Ἐκ τῶν ὑπουργῶν δὲν παρίσταντο μόνον οἱ κ.κ. Μπονὲ καὶ Λαμουρέ.

Ἡ σύσκεψις περιεστράφη εἰς τὸ ζήτημα τῆς παρατάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου καὶ εἰς τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν πρόκειται, κατόπιν τῆς ληφθησομένης ἀποφάσεως, νὰ τηρήσῃ ἡ Γαλλία.

Φαίνεται ὅτι μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐξεδηλώθη ἡ γνώμη ὅπως συνεχισθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μετὰ τῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα, ὡς ἡ Γαλλία, παρέμειναν πιστὰ εἰς τὴν χρυσῆν βάσιν. Πάντως οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη διότι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἤθελε προηγουμένως νὰ μάθῃ ἐπὶ ποίων βάσεων τὰ κράτη αὐτὰ θὰ ἐδέχοντο νὰ συνεχίσουν τὰς συνομιλίας.

Ὑποσδήποτε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐπεδοκίμασεν ὁμοθύμως τὴν στάσιν τοῦ κ. Μπονὲ εἰς τὸ Λονδῖνον.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Νταλαντιὲ ἐξέθεσε τὴν γενικὴν κατάστασιν, ὁ δὲ κ. Μπονὲ ἐξέθεσε τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται τὰ διάφορα ἐξωτερικὰ ζητήματα.

ΕΚΛΗΘΗ ΕΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ Η ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Δραγούμης ἐκάλεσε σήμερον εἰς ἀπολογίαν τὰ μέλη τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωστῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν ἔλεγχον ἐν τῷ Δήμῳ κ. Ἀναζεροπούλου.

Ὁ κ. Δραγούμης ὁμιλῶν σχετικῶς πρὸς τοὺς δημοσιογράφους εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Συνεχίζω τὰς ἐνεργείας μου πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ Δήμου καὶ πρὸς κατανομὴν τῶν εὐθυνῶν. Συμφώνως πρὸς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ἀναζεροπούλου ἐκάλεσα τὴν δημαρχιακὴν ἐπιτροπὴν εἰς ἀπολογίαν, διότι δὲν ἠμπόδισεν ὡς ἔπρεπε τὰς σπατάλας εἰς τὸν Δῆμον, δι' ἃς ἐπαύθη ὁ δήμαρχος Βαμβακᾶς».

Ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ὁ Γεν. Διοικητὴς θὰ καλέσῃ εἰς ἀπολογίαν καὶ ὁλόκληρον τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Ο ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 10. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Ἡ ἀστυνομία στηριζομένη εἰς πληροφορίας τὰς ὁποίας συνεκέντρωσε μετὰ τὴν πρώτην ἔρευναν, ἀπέκλεισε χθὲς ὁλόκληρον συνοικίαν ἐνὸς προαστείου τῆς πρωτευούσης καὶ προέβη εἰς ἔρευναν κατόπιν τῆς ὁποίας ἐνηργήθησαν πολλαὶ συλλήψεις προσώπων εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων εὑρέθησαν ὅπλα παρὰ τὴν στεκιὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν τοῦ περὶ ὁπλοφορίας νόμου.

ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀθην. Πρακτ.) — Κατὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων γενομένην συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀντικαρκινικοῦ συνεδρίου, ἀνεκοινώθη ὅτι εἰκοσιτέσσαρες ἀσθενεῖς, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ἦτο ἀπελπιστικὴ, ὑπεβλήθησαν εἰς ὀρροθεραπείαν διὰ νέου ὀρροῦ τοῦ δόκτορος Τόμας Λοῦντεν. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς θεραπείας αὐτῆς διακαιολογοῦν τὴν συνέχισιν τῶν περαιτέρω ἐρευνῶν διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς νέας θεραπευτικῆς μεθόδου.

Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΩΝ ΜΑΡΟΚΙΝΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Ἀγγέλλεται ἐκ Φὲζ, ὅτι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐσημείωσαν νέας ἐπιτυχίας εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τοῦ Μεγάλου Ἄτλαντος ὅπως ἐξαναγκάσουν εἰς ὑποταγὴν τὰ παραμένοντα εἰσέτι ἀνυπότακτα φῦλα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΝΕΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΝ ΕΠΑΦΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΔΙΗΜΕΙΦΘΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ Κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΜΑ ΤΗ ΨΗΦΙΣΕΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς χθεσινὴν συνομιλίαν του μὲ τοὺς δημοσιογράφους παρετήρησεν ὅτι τὰ δημοσιευθέντα ἐξ ἀφορμῆς τῆς συνομιλίας, τὴν ὁποίαν εἶχε μετ' αὐτοῦ ὁ κ. Παπαναστασίου, περὶ ἐπαφῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως ἀπεδόθησαν ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον.

— Ἡ μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου συνομιλία μου, ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, περιεστράφη εἰς γενικῆς φύσεως ζητήματα καὶ ἦτο καθολοκληρίαν ἐστερημένη οἱασδήποτε πολιτικῆς σημασίας.

»Μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη δὲν ἐπεκοινώνησα οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἐμμέσως, δὲν ἔλαβα δὲ γνῶσιν συνομιλίας τινὸς μέλους τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν.

»Παρέλκει νὰ τονίσω καὶ πάλιν, ἐσυνέχισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα λόγον, ἀλλ' οὔτε καὶ πρόκειται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ν' ἀποστῇ τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν ἐχάραξε συμφώνως πρὸς τὴν λαϊκὴν ἐντολὴν τῆς 5ης Μαρτίου καὶ ἀκολουθεῖ σταθερῶς.

»Θὰ ἦτο λίαν εὐτυχὴς ἡ Κυβέρνησις ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐγκαταλείπουσα τὴν μέχρι τοῦδε τακτικήν της θελήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ἔργον της».

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέβη εἰς τὴν κατηγορηματικὴν δήλωσιν ὅτι εἶνε ἀπαράδεκτος διὰ τὴν Κυβέρνησιν μακροχρόνιος ἀναβολὴ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Ἡ ἐνέργεια τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν — ἐτόνισεν — ἔν μόνον πρόκειται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀλλ' ἐπὶ τόσον χρόνον μόνον ὅσος θ' ἀπαιτηθῇ διὰ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ χωρισμοῦ τῶν συνοικισμῶν τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Ὁ χρόνος τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις θ' ἀκολουθήσῃ ἐν προκειμένῳ τὴν καθωρισμένην ἐκ τοῦ Συντάγματος διαδικασίαν.

Μετὰ τὴν ψηφισίν του δηλαδὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς θὰ ὑποβάλῃ τοῦτο πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἐὰν αὕτη ἀρνηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ νομοσχέδιον περὶ χωρισμοῦ τῶν συνοικισμῶν ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναμείνῃ τὴν πάροδον τοῦ διμήνου διὰ νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ πρὸς τελικὴν κύρωσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ καταστῇ οὕτω νόμος τοῦ Κράτους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν ἀναγραφέντων εἰς τινας ἀντικυβερνητικὰς ἐφημερίδας περὶ μεσολαβήσεώς του πρὸς συνεννόησιν μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἐτόνισεν ὅτι ταῦτα δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου μεταβὰς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος δι' ὑπηρεσιακὰ ζητήματα, συνηντήθη πράγματι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βαρβαρέσου μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅλως τυχαίως ὅμως καὶ χωρὶς οὔτε λέξιν νὰ ἀνταλλάξουν περὶ πολιτικῶν ζητημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ του συνάντησιν τῶν κ.κ. Τσαλδάρη καὶ Παπαναστασίου, αὕτη ἐπραγματοποιήθη μὲν, ἀλλ' ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Πεσμαζόγλου. Οἱ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Παπαναστασίου μετέβησαν ἵνα ἐπισκεφθοῦν τὴν κ. Πεσμαζόγλου, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. ὑπουργὸς εὑρίσκετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπομένως καὶ εἰς τὴν τυχαίαν ταύτην συνάντησιν οὐδεμίαν ἀνάμιξιν εἶχε.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρης ἀνεκοίνωσε σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

—Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω, μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὅτι τὰ γραφέντα χθὲς ὅτι ἦλθον εἰς ἔμμεσον μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ἐπαφὴν μέσῳ ἑνὸς τῶν ὑπουργῶν στεροῦνται ἀκριβείας. Ἡ συνάντησίς μου μὲ τὸν κ. Πεσμαζόγλου πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βαρβαρέσου ὑπῆρξε κυριολεκτικῶς τυχαία, ἡ δὲ ὀλιγόλεπτος συνομιλία μας, παρουσίᾳ τοῦ κ. ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔθιξε ποσῶς ζητήματα πολιτικῆς φύσεως. Δὲν θὰ εἶχα ἀνάγκην νὰ ἐπικαλεσθῶ περὶ τούτου τὴν μαρτυρίαν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ παραλείψῃ οὗτος, μὲ τὴν εὐθύτητα ποὺ τὸν διακρίνει, νὰ παράσχῃ ἀφ' ἑαυτοῦ σχετικὴν διευκρίνισιν.

»Ἐξ ἄλλου εἶνε ἀνάγκη νὰ δηλώσω ὅτι δὲν ἔχω τὴν παραμικρὰν γνῶσιν τῶν συνομιλιῶν τοῦ κ. Παπαναστασίου μὲ τὸν κ. Τσαλδάρην, οὔτε τοῦ ἀντικειμένου εἰς τὸ ὁποῖον περιεστράφησαν αὗται οὐδὲ τῶν συμπερασμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἀπέληξαν. Εἶνε περιττόν, κατόπιν τούτου, νὰ προσθέσω ὅτι αἱ πληροφορίαι περὶ συγκαταθέσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς ἐνιαυσίαν ἀναβολὴν προκειμένου τοὐλάχιστον περὶ τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος, στεροῦνται ἐπίσης βασιμότητος.

»Ἡ δήλωσίς μου αὕτη, ἀπαραίτητος διὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν πραγματικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα θεωρῶ ὅτι ὀφείλουν νὰ φθάνουν πάντοτε τελείως ἀνέπαφα καὶ ἐν πλήρει ἀκριβείᾳ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην δὲν ἐνέχει ἀναμφιβόλως οὐδὲ πόρρω τὴν ἔννοιαν ὅτι δὲν θὰ συνέβαλα τὸ κατ' ἐμὲ προθύμως εἰς οἱανδήποτε εἰλικρινῆ προσπάθειαν ἡσύχου καὶ ὁμαλῆς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐξελίξεως».

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ ἡγέτης τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου, εἰς χθεσινάς του ἀνακοινώσεις ἐξέθεσεν ὡς ἑξῆς τὰ τῆς τελευταίας συναντήσεώς του μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ:

«Ἡ πρωτοβουλία τῆς συναντήσεως δὲν ἀνῆκε εἰς ἐμέ. Εἰς ἐκ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν μὲ ἐβολιδοσκόπησε διὰ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Κίνια ἐὰν θὰ εἶχον ἀντίρρησιν νὰ συναντηθῶ μετ' αὐτοῦ ὅπως συζητήσωμεν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἀπήντησα φυσικὰ ὅτι δὲν θὰ εἶχα καμμίαν ἀντίρρησιν. Ἐκτὸς τούτου πρόσωπον τοῦ ἐγυτάτου περιβάλλοντος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παρεκάλεσε πρόσωπον φιλικώτατα συνδεδεμένον μαζί μου νὰ μὲ βολιδοσκοπήσῃ ἐὰν θὰ εἶχα ἀντίρρησιν νὰ συναντηθῶ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἐκ τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν τὸ ἀναφερόμενον πρόσωπον κατέχει πλησίον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἤμην ὑπογρεωμένος νὰ ὑποθέσω ὅτι ἡ βολιδοσκόπησις ἐγένετο κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ἀπήντησα ὅτι δὲν εἶχον καμμίαν ἀντίρρησιν. Μοῦ ἀνεκοινώθη κατόπιν ὅτι ἡ συνάντησις θὰ ἐγίνετο εἰς Κηφισιὰν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

»Κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν ἐπέστησα τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐφ' ὅλων ἐκείνων τῶν κυβερνητικῶν πράξεων διὰ τὰς ὁποίας ἔχουν διατυπωθῆ κατηγορίαι ἐκάστοτε ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, συνοψισθεῖσαι ἐσχάτως εἰς τὸ ἐκ Θεσσαλονίκης κοινὸν ἀνακοινωθὲν τῶν κομμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ, ἐπιμείνας ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἀνωμαλίαν, τὴν ὁποίαν δημιουργοῦν αἱ συχναὶ ἀπειλαὶ περὶ ἀντισυνταγματικῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, ὡς π. χ. αἱ περὶ καταργήσεως τῆς Γερουσίας, ἀναστολῆς τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων κτλ., καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἀσθενοῦς ἀντιδράσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τοῦ ἐγκλήματος τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μοῦ ἀπήντησεν ὅτι οὐδεμία πρόθεσις ὑπάρχει ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐφαρμογὴν μέτρων ἀντισυνταγματικῶν καὶ ὅτι εἰδικῶς οὔτε εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἔγινε συζήτησις περὶ ἐνδεχομένης καταργήσεως τῆς Γερουσίας, οὔτε ἐκ μέρους του ἔγινε δήλωσίς τις δυναμένη νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν ἀπειλῆς ἐναντίον τῆς Γερουσίας, ὅσον καὶ ἂν ὁ ἴδιος ὑπῆρξε καὶ εἶνε ἀντίθετος τοῦ θεσμοῦ τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος. Εἰς παρατήρησίν μου ὅτι ἐπὶ ἡμέρας ἐδημοσιεύοντο πρακτικὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰ ὁποῖα μακροτάτη διεξήχθη συζήτησις περὶ ἀντισυνταγματικῶν μέτρων πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως, ἀπήντησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι δὲν αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαψεύδῃ καθ' ἡμέραν ὅ,τι δήποτε γράφεται. Ἡ ὑπόμνησις ἐκ μέρους μου δηλώσεων μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ παλαιοτέρων δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τόσον ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, οὐδὲν εἶχεν ἀποτέλεσμα, τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπιμείναντος ὅτι οὐδέποτε ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἐξεδηλώθησαν προθέσεις ἀντισυνταγματικῆς καταργήσεως τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος. Σχετικῶς μὲ τὸ ἔγκλημα τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ δίωξιν τῶν ἐνόχων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν καλλιεργηθεῖσαν ἐκ μέρους ὡρισμένων ἐφημερίδων προπαγάνδαν, πρὸς ἐπανάληψιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν ὁποίαν προπαγάνδαν δὲν ἐστιγμάτισε, κατὰ τὴν ἰδικήν μας ἀντίληψιν, ὅπως θὰ ἔπρεπεν ἡ κυβέρνησις, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶνε τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων καὶ δὲν δύναται νὰ παρακολουθῇ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων γραφόμενα καὶ νὰ ἐκφέρῃ ἐπ' αὐτῶν κρίσιν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέκρουσεν ἐπίσης τὴν κατηγορίαν περὶ ἀναμίξεως τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἠρνήθη ὅτι ἔγιναν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν ἐπεμβάσεις κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρεπονέθη διὰ συστηματικὴν ἀντίδρασιν ἀσκουμένην ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον. Ἀπήντησα ὅτι οὐδέποτε ἐξεδηλώθη τοιαύτη ἀντίδρασις ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρῆται ὡς ἀντίδρασις ἡ ἀπόκρουσις ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως νομοθετικῶν μέτρων ἅτινα κρίνονται παρ' αὐτῆς ὡς ἐπιβλαβῆ. Ἄλλως τε, εἶπα, ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς δὲν ὑπεβλήθησαν σοβαρὰ μέτρα πλὴν τοῦ χωρισμοῦ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ὅπερ, ὡς καθαρῶς κομματικόν, ἀπεκρούσθη, ὅπως ἐπίσης καὶ εἰς τὸ μέλλον θ' ἀποκρουσθῇ πᾶν μέτρον, ὅπερ δὲν θὰ ἐξυπηρέτει, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Ἀλλ' ἡ ἀντίθεσις αὕτη δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ ἀνωμαλίαν οἵαν δημιουργεῖ ἡ ἀπειλὴ ἐκθέσμων ἐνεργειῶν εἰς στιγμὴν μάλιστα καθ' ἣν τόσα προβλήματα παραμένουν ἐκκρεμῆ καὶ τόσον ἐξαιρετικὴν ἀνάγκην γαλήνης ἔχει ὁ τόπος.

»Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀντιπαρετήρησεν ὅτι εἶνε ἀπολύτως σύμφωνος περὶ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ὁμαλῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ εἰς τοῦτο ἐννοεῖ νὰ συμβάλῃ μὲ κάθε τρόπον ἡ κυβέρνησις. Λαβοῦσα ἐντολὴν ἀπὸ τὸν λαὸν τὴν 5ην Μαρτίου νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον. Περὶ ἀναβολῆς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν οὐδεὶς ἀπολύτως λόγος ἔγινε κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην. Τὸ θέμα τοῦτο εἶνε δυνατὸν νὰ κανονισθῇ μόνον διὰ νόμου, ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διότι πρέπει νὰ τεθῇ ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀναγκαστικῶν νόμων, ποὺ ἀποτελοῦνἐπαναστατικὰς πράξεις. Ἐπίσης οὐδεὶς λόγος ἔγινε περὶ οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως.

»Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικὴ καὶ ἀκριβὴς ἀφήγησις τῶν κυριωτέρων σημείων τῆς συζητήσεως ποὺ εἶχα μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, καὶ τὴν ὁποίαν κρίνω περιττὸν νὰ σχολιάσω ἐγώ. Ἕκαστος εὐκόλως πρέπει νὰ ἐξαγάγῃ τὰ πρέποντα συμπεράσματα καὶ ἰδίως τὸ ὅτι οὐδεμία ἐκ μέρους μου δήλωσις περὶ παραιτήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων της ἔγινε. Ἡ πλήρης ἐξομάλυνσις τῆς καταστάσεως ἀποτελεῖ διακαῆ ἐπιθυμίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡ ὁποία εἰς οὐδεμίαν προέβη ἐνέργειαν ἢ πρᾶξιν προδίδουσαν προθέσεις ἀνωμάλου ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως. Ἡ πλήρης ἐξομάλυνσις δύναται νὰ προέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ